

Előfizetési árak:

Egy évre ..... 6 ftl — kr.
Fél évre ..... 3 ftl — kr.
Negyed évre ..... 1 ftl 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Hollósy és Vajda nyomdája,
hova a lap szellemi részét illő
közlemények, előfizetési pénzek
is küldendők.

Megjelenik hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGETES TARTALMU KÖZLÖNY

Felolós szerkesztő és lapfoglalónos:

S I M A F E R E N C Z.

Lapunk megrendelhető:
a kiadóhivatalban és lapfördőnk
útján, kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Hirdetések árát

valamint nyitléri közlemények
kiadóhivatalunk méret szeri
rini ócsón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban és Stark Nándor
könyvkereskedésében számon-
ként 5 krajczárért.

Kéziratok visszatartatnak.

Uj korszak.

Városunk országgyűlési képviselője vasárnap délelőtt tartotta meg a szentesi függetlenségi párt által nagy érdeklődéssel várt beszámoló beszédét.

Sima Ferencz eddigi parlamenti szereplésével kivívta magának, hogy az országos ellenzék táborában ma már egyik vezérférfiának van az egész ország által elismerve s hogy ha kell, nemcsak ő az első szónoka az országnak, aki legtöbbször tud beszélni; de hogy beszédei tartalmasak és nagy tárgyismeretről tanuskodnak, az iránt még a Bánffy korszak alatt sem volt kétség a kormányparti sajtóban. Az obstrukcionális küzdelmek alatt, míg a Bánffy kormány és rendszere meg nem bukott, ővé volt a legutolsó szó is a magyar parlamentben. S ő volt, ki az országos sajtó terén tollal, a parlamentben pedig szóval volt hirdetője annak a felfogásnak, hogy bárkit állítson is a király bizalma a kormány élére, az a magyar politikai életben gyökeres békét és a közszellemben mindent átható és átalakító fordulatot csak úgy képes elérni, ha a nemzeti pártnak ajtót nyit a Lloyd-klub terméihez, egy félreismertetlen, tiszta és becsületes program alapján.

Szóval Sima Ferencz, e város országgyűlési képviselője ki vette a maga részét abban az óriási parlamenti harcban, melynek vége nemcsak a volt kormány, hanem egy 25 éves politikai rendszernek bukása lett.

Ezen nagy küzdelem után a választó közönség nagy tömege előtt most jelent meg először Sima Ferencz, hogy beszámolójában a lefolyt eredményekről számot adjon. Ő azonban ezzel nem elégedett meg, hogy beszámolt a parlamentben lejátszódott nagy eseményekről, de egyúttal beletekintett a jövőbe s a rendszerváltozás következtében rámutatott arra, hogy miféle kilátásokkal nézhet a nemzet a jövő alakulásának elé.

Hatalmas volt ez a beszámoló beszéd s bizonyára egyike Sima Ferencz beszédei között azoknak, melyek úgy szónoki szépség, mint tartalmabeli gazdagságot illetőleg legkiválóbbak voltak.

Huszonöt év politikai történetét tárta föl a hallgatóság előtt ez emlékeztető örökké kitörölhetetlen hatalmas vonásokban. S jellemző volt, mikor kijelentette, hogy egy ellenzéki képviselő most büszkén állhat választói előtt, hogy a parlamentben kivívott nagy, alkotmányos szempontból ép úgy, mint parlamenti szempontból óriási diadalról számolhasson be.

Egy maroknyi ellenzék — úgymond — összetörte a milliókon vásárolt, szurony és golyóval összeverebuvált óriási többséget Bánffy Dezsőnek. Még az ellenzéki táborok maguk se hitték, hogy küzdelmeket ilyen győzelem babérra fogja koszorúzni. En — úgymond — hittem, mert biztam a

király alkotmány-hűségében s éppen azért nemcsak kitarítottam a küzdelemben, szóval és tollal az utolsó pillanatig, de biztattam és lelkesítettem barátaimat, hogy történjék bármi, el ne csüggedjenek.

Sima képviselő beszédjét rövid, de teljes kivonatosan e lap más helyén hozza.

Itt csak kiemeljük, hogy az ő lelkében a Bánffy rendszer bukása után miképpen van megformálva Magyarország politikai életének jövő képe.

Egy emberöltőre van — úgymond — biztosítva parlamentünk nyugalma és békés tanácskozása. S úgy lesz idő, hogy a törvényhozás szenvedélytől ment higgadt tanácskozás és komoly megfontolás mellett minden pártszenvédélytől menten alkothasson a nemzet javára anyagi és erkölcsi kihatásában áldásos törvényeket.

Arról nyugodt vagyok — úgymond — hogy a politikai meggyőződés szabad gyakorlata hosszú időn át biztosítva lesz a tisztviselők számára is s a nagy változás ami a főispáni karban be fog állani, nem azért fog történni, hogy erőszakban és vadságban minél elvetemültebb emberek kerüljenek a vármegyék élére, hanem hogy a törvény becsületes megtartását, a jognak és igazságnak lelkismeretes kiszolgáltatását becsületesen ellenőrizték.

A szél egy új politikai korszaknak tépte föl ajtáját, melyben az elvhez való ragaszkodás, az elvi küzdelmekben való kitarítás, a községből állástól fel egész a miniszteriumig a közkormányzat minden közegeitől épp oly tiszteletben részesül, amint meg kell tisztelni és becsülni azt, aki a maga hitének oltárán a legbuzgóbb odaadással áldozik.

Ilyen beszéd hatása idézhetette elő a szentesi függetlenségi párt táborában azt, hogy Széll Kálmán miniszterelnök nevének említésénél a piacot ellepő hatalmas tábor zúgó éljenzésben tört ki.

Tehát Sima Ferencz szerint s — utána szólván — szerintem is egy új politikai korszak küszöbén állunk.

Jobb világ vár a magyarra.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Dr. H—n.

Sima Ferencz beszámolója.

Vasárnap délelőtt tartotta meg városunk képviselője a választók előtt beszámolóját. Mintegy 3—4000 ember gyűlt össze a Kossuth-téren ez alkalommal s ezeknek mondta el Sima azt a beszédet, amelyet lapunk tudósítójának feljegyzése alapján rövid kivonatosan közlünk. Sajnáljuk, hogy lapunk szűk kerete meg nem engedti, hogy az elmondott beszédet egész terjedelmében közöljük, mert a szép tavaszi idő bizony sok embert visszatartott attól, hogy a tanjáról haza jöhessen s így csak

arra számított, hogy a lapok útján vessz majd róla tudomást.

A beszámoló lefolyása külföldben a következőképp történt:

Dr. Lakos Imre polgármester 11 órakor lépett a szónoki emelvényre s rövid beszédben tudtára adta a szép számmal egygyűlt választópolgároknak, hogy Sima Ferencz városunk országgyűlési képviselője városunkban tartózkodván, most eme szép tavaszi napot — a természet valóságos remekét, — fel akarja használni arra, hogy Szentes város polgárságának beszámoljon egy a képviselőházi működéséről, mint számot adjon az országgyűlési ellenzéknek a közelmúltban vívott nagy és eredményteljes küzdelmeiről s egyúttal jelezze az irányt, amelyet az ország közönségének a beállott politikai helyzettel szemben követni kell. Röviden utalt arra, hogy a szentesi nép nemcsak az országban, de messze földön híres az ő paratlan és szinte egyedül álló nyugaltságáról és tapintatosságáról s most is kéri a közönséget, hogy beszámoló képviselőüket hallgassák meg csendesen.

Ezután Sima Ferencz állott föl s azon kezdte, hogy 1867. óta, mióta a magyar parlamentben a nép képviselői helyet foglalnak egyetlen egyszer sem volt — ellenzéki szempontból véve — ilyen kényelmes helyzete egy képviselőnek mikor beszámolóját tartotta, mint neki van most. Huszonöt év óta valahányszor beszámolt a képviselő választóinak, mindig azon kellett kezdenie, hogy harcoltam, küzdöttem a kormány ellen, teljesítettem ugyan kötelességemet, de mert kisebbségben vagyunk, nem bírtunk kivinni semmit.

Most azonban másként van a helyzet. Ő ugyan most is azzal kezdte, hogy kisebbségben van az ellenzék a parlamentben, sőt olyan kisebbségben, a melyben még a magyar parlament ellenzéké nem volt soha. Mert a parlamentek életében soha nem fordult elő, hogy egy kormányelnök, annyi eszközzel tört volna az ellenzék életére, mint Bánffy Dezső báró ezt most megselekedte. Az idegen befolyás, az idegen pénz, a hivatalos erőszak, a szurony, a golyó mind az ellenzék elnémítására működött a magyar közéletben a Bánffy-kormány alatt. Tehát nem csoda, ha az ellenzék kisebbségben maradt. De azért nem kell azt mondania, hogy mert kisebbségben van a parlamenti ellenzék, hát nem birt kivinni semmit. Hanem elmondhatja, hogy az a maroknyi ellenzék, mely az ország tántoríthatatlan hazafias polgárságának megvesztegethetetlen bizalma folytán a parlamentbe bejutott, — megtette a maga kötelességét. Megbuktatta a Bánffy-kormányt. Azt a kormányt, mely fekezhetetlen szenvedélyvel, hosszú időn keresztül szabadon lopta, rabolta ennek a nemzetnek törvényben biztosított jogait s amely az ő szurony és önkényeskedő eljárásával békőbővert Magyarországon minden szabad gondolkodást, hogy kiirtson minden szabad véleménynyilvánítást. De nemcsak a kormányt buktatta meg ez a maroknyi ellenzék, hanem lehetlenné tette azt a rendszert, amely 1875. óta szabadon és korlátlanul fizött Magyarországon minden fogalmat felülmúló rablógazdálkodást, amely kiirtott Magyarország közéletéből minden jobb érzésre való igyekezetet.

S mi tette ezt? Mi segítette diadalra ennek a maroknyi ellenzéknek ezt az elszánt küzdelmét? Ezt az az obstrukció idézte elő, amelynek elitélésére és ledöntésére Csongrádvármegye hivatalos világa tette meg az első lépést és amelynek diadala érdekében ennek a városnak hazafias közönsége adta meg az első biztató szót, amely-

nek példájára az egész ország ügyszólván mint egy ember állt talpra és igyekezett buzditani a képviselőket.

Nagy hatást ért el Sima akkor, mikor a vármegyei hivatalos körökről szólva, kijelentette, hogy ezek az urak, akik elítélték a parlamenti ellenzéknek a nemzet megváltása érdekében megindított és küzdelmet, — most amikor az ellenzék diadalának közepette a régi rendszer romjain felépült egy új, egy jobb korszaknak temploma: ezek az urak, most farkosólván megint oda állanak a kormány mellé, hogy végtelen szolgálataikkal igyekezzenek magokat a hatalom árnyékában megtartani.

Sima azután igyekezett a jelen átalakulásból a konzekvenciákat levonni s röviden vázolta a jövő képét, amely a multtal szemben ennek a nemzetnek a belső életét átalakítani hivatva lesz.

Ezzel a küzdelemmel — úgymond — az ellenzék hosszú időre lehetetlenné tette a Bánffy uralmához hasonló állapotok felújulását. Az a program, melyet az ellenzék megformulált s amelynek az alapján az új kormány a helyét elfoglalta, egyszerűsággal biztositotta a foglalkoztatni a nemzetnek arról, hogy a miniszterelnökök lefelé a legutolsó hajdág minden hivatalos közeget tiszteletben fogja tartani a törvényt s aki a nép jogait és az ezek a megvalósítására alkalmatlan törvényeket meg nem tartja, azt menthetetlenül és kérelhetetlenül lefújja a közélet színteréről a törvény, jog és igazság pusztító szele.

Az ellenzéknek tehát meg van a maga erkölcsi diadala, amelyre támaszkodva, büszkén hivatkozhat arra, hogy ha van az ellenzék képviselőiben elég erély és elég akarat, bármilyen erőszakos és törvénytelen legyen is az uralkodó hatalom, nem képes sokáig fentartani uralmát.

Simát mindvégig nagy figyelemmel hallgatta a közönség s egyes szavainál elementáris erővel tört ki a nagy sokaságból az a lelket átható ragaszkodás, amely a szentesi népet Simához fűzi.

Sima után Dr. Hoffmann Árhúr budapesti ügyvéd beszélt.

Az idő előre haladottságánál fogva csak röviden akar — úgymond — a szentesi néphez szólani. Nem is fog bővebben foglalkozni a politikai helyzettel, csak egyet kíván konstatálni.

Az önök képviselője eljött — úgymond — hogy beszámoljon parlamenti szerepléséről és kikérje az önök ítéletét arra vonatkozólag, hogy miként teljesítette azt a kötelességet, amelyet az önök által neki nyújtott mandátum rá ruházott.

Hallottam az ítéletet. Az önök ítélete megfélebbezhetetlen, mivel a képviselőnek csak egy bírása van s ez a választók tömege. Elhangzott ez az ítélet, amely az önök képviselőjére a legnagyobb megtiszteltetés és a mely őt felmenti a multa névze minden felelősségtől.

Az az eljen kiáltás, amely az önök ajkáról elhangzott, a legnagyobb megtiszteltetés egy politikusra névze; de egyáltalán a legsúlyosabb verdíkt a hatalmon ülő emberekre.

Kifejezi ez az eljen azt a törhetetlen ragaszkodást képviselőjükről iránt, amelyet csak egy ilyen város népe adhat s amelyből a képviselő bátortást és erőt meríthet a további küzdelemre.

De kifejezése is az annak, hogy a hatalom ha a nép érdekei ellen cselekszik, ha a nép jogait elrabolni törekszik, egy percig sem maradhat meg a helyén, mert a népet elámitani lehet egy kis időre, de elálatni soha, míg egy becsületes fia lesz e hazának aki ébren járva figyelmezteti a közönséget, hogy álmában galádul törnek becsületére, hitére és vagyonára. S jaj annak, akit a kérelhetetlen népharag a rabláson rajta kap!

Még Kátai Pál János köszönte meg a polgároknak hogy ily szép számmal egybegyűltek s aztán Sima Ferencz életésével a nép szép rendben eloszlott a piac-térről s egy fél óra múlva semmi jel sem mutatja, hogy azon a helyen az imént egy lelkes város hazañas közönsége hallgatta meg beszámoló képviselőjét.

×.

Nyílt felhívás.

Mostanában nagyon sok szó esik a Szentesi Lap-ban Dr. Tasnády Antal ügyvéd viselkedésére vonatkozólag. Azonban az eddig elhangzott sérelmek és panaszok között még talán egy sincs, amely oly híven mutatná be Tasnády urat a nagy közönségnek, mint az eset, amelyet én pár sorban itt említenék.

1895. évben Dr. Tasnády úr Sz. Molnár Viktoria nevében beperelte Liba Horváth Jánost 450 frt tőkéért és ennek járulékaíért. A pört meg is nyerte és végrehajtást vezetett az alperes ellen. Lefoglalt nála valami 30—40 frt értékű ingóságot, amit azonban Liba Horváth János az árverésig elikkasztott, amiért Dr. Tasnády büntető úton be is csukatta őt.

Szerencsétlenségemre én is Liba Horváth vagyok s ez éppen alkalom volt Dr. Tasnádynak, hogy már elveszni látszott ügyvédi díjait rajta m hajtsa be.

Ugyanis telekkönyvi birtokomra betábláztatta az ő követelését, habár jól tudta, hogy annak a Liba Horvátnak, akit ő megegyezésként, s világon semmije sincsen. A telekkönyvi hivatalnál levő egyik jó emberemnek köszönhetem csak, hogy keveset szerzett birtokoskám nem lett a prókátor úr martaléka.

Megkerestem azt a Liba Horvátot, aki ellen Tasnády úr pert folytatott s magam Tasnády úr elé vittem s ott kijelentette hogy neki semmi ingatlana nincsen, hanem az a birtok a melyre ő a követelését betábláztatta az enyém.

Azonban Tasnády úr még is betábláztatta az ő követelését az én birtokomra s egy évi szaladgálás és költségek árán tudtam tőle a törlési engedélyt megszerezni. Száz frt költséget okozott ezzel nekem. Jártam hozzá, kértem, hogy legalább tábláztassa ki a terhet a birtokomról. Ő azonban nem tette, hanem kénytelen voltam egy másik ügyvédnek 53 frtot fizetni ezért.

Nem volt más mit tennem, az ügyvédi kamarához fordultam védelemért s ezen feljelentésem folytán a kir. Curia dr. Tasnády ellen a fegyelmi vizsgálatot el is rendelte s átútitotta a kamarát, hogy mint I. fokú hatóság, mondjon ítéletet Tasnády ellen. A kamara felmentette. Ezen felmentő határozat ellen én a Curianál akartam magamnak jogorvoslást keresni, mert tudtam, hogy az a kir. Curia, aki Tasnádyt pusztán csak a feljelentés folytán is vétkenek találta; sokkal inkább vétkenek találja akkor, midőn az összes ide vonatkozó iratokat átnézte.

Azonban, tanyai ember lévén, későn vettem kézhez a kamarai határozatot s mikorra budapesti ügyvédem útján a felelbezés Szegedre került, megkéséltnek lett kijelentve.

Igy menekült meg Tasnády úr a már akkor is méltán megérdemelt büntetéstől.

Hanem azért nem ártok vele a jogkereső közönség érdekének, ha ezt az esetet is felemlítem, mert legalább meggyőződhet róla mindenki, hogy az a curiai végzés, amely most ezt az urat a diplomájától is megfosztja, — nem sújtja őt méltatlanul.

Szentes, 1899. május 2.

Liba Horváth János.

Tekintetes

Dr. Schlesinger Károly ügyvéd úrnak

Szentesen.

1882. évben az ármentesítő társulat osztorai ör járásában, — az első burkolat építésénél alólírott és társaim, névszerint Hegyi József, Dancsó József, Tóth József, Kovács György, Kovács István, Wit-

* Ezen állandó rovatunkat ajánljuk a jogkereső közönség figyelmébe. Szerk.

tich Sándor, Gyurkó Antal, Domokos János, Harnus Gergely, Borsos Balázs, Károly István, Czillik Mihály, Rákosi Miklós, Halász Mátyás, Tóth Imre, Tóth Márton és Szarka János szegvári lakosok és mások összesen 30-an, mint napszakosok dolgoztunk. — Az említett burkolat építési vállalkozója, tudomásom szerint Boschán Vilmos budapesti lakos volt.

Két egész hétig állottunk már munkában és dolgoztunk anélkül, hogy fizetést kaptunk volna, — s ekkor jutott tudomásunkra, hogy a vállalkozó mérnökje is ott hagyta a munkát: s ennél fogva nem volt mit tennünk, mint beszüntelni a további munkát és követelésünket per útján érvényesíteni. Ekkor vitt bennünket balszerencsénk Önhöz, a ki követelésünk behajtását elvállalta 10% jutalékot kikötve magának ügyvédi díját. Mi türelmesen vártunk az eredményre, mert azzal biztattunk bennünket, hogy követelésünket, mely 240 frtra rugott, összes költségeinkkel együtt a gazdag vállalkozón befogja és betudja hajtani. Hónapok multak eredmény nélkül. Ha bementünk Önhöz, mindig eredmény nélkül jöttünk el. Csak azzal biztattunk, hogy legyünk türelmekkel. A többi társaim belefáradtak a búcsújárásba, felé sem mentek többé; én jártam másod magammal Önhöz 12—13 évig kitarással: de már az utolsó időben annyit még is elértem, hogy azt mondta, miszerint a követelésünk egyrésze be van hajtva s ha majd mind behajtja az összeget, akkor kifizet bennünket.

Azonban utóvégre már úgy látszik megbánta, hogy velünk szemben ilyen kijelentést megkockázott s megpróbálta ön, hát ha lerázhatna kettőnköt a nyakáról s mint a többi társaink tették, mi is hallgatni fogunk míg végre a sir mindent eltakar. Legutolsó ott létünk alkalmával egész durván reánk támadt, hogy mit keresünk nála? Ön már nem foglalkozik a mi ügyünkkel s hallani sem akart róla. Kértük Öntől, hogy adja ki ügyiratainkat, majd próbálunk vele más ügyvéddel tárgyalni; de ön azokat nem adta ki. Legalább egy bírósági végzést kértünk, adjon ide: azt sem adott — mondván, hogy nem tartozik nekünk semmiféle iratot kiadni.

Mint hogy pedig ezen eljárást sem az ügyvédi tisztességgel, sem tételes jogszabályainkkal megegyezőnek nem tartjuk; s minthogy továbbá határozott tudomásunk van arról, hogy ön az általuk követelésbe helyezett összeget behajtotta és azt használja, amit saját szavaival előtünk beismer: ennél fogva felszólítjuk, hogy összes követeléseinket kamataival együtt 3 nap alatt fizesse ki, mert különben ön ellen, mint sikkasztó ellen bűnvádi úton fogjuk érvényesíteni ön által megtagadott jogainkat.

Szegvár, 1899. május hó 1-én.

Csatorlai György.

Hegyi József.

Tekintetes

Dr. Schlesinger Károly ügyvéd úrnak

Szentesen.

A «Szentesi Lap»-ban olvastam, hogy önt több ügyfele nyilvánosan leszámolásra szólította fel. Azt hittem, hogy én vagyok az egyedüli, akinek ilyen ténykedéssel adósa ön, tisztelt uram, de ma már tudom, hogy belőlünk — kik az ön által visszatartott értékek kiegyenlítését és az ön sáfarkodá-

sát feltüntető reális számadást várjuk, — egy hadi létszámú zászlóalj bizvást kitelnek.

Hogy ügyem a nyilvánosság elé vigyem, erre a gondolatra még eddig nem jöttem, de most előttem a példa, tehát követem.

Boldogult első nőm, Stammer Krisztina — egy előkelő törv. bíró legmelegebb levélbeli ajánlatára — önt kérte fel ügyvédjéül peres ügyeinek vitelére, első férje után maradt adósságai rendezésére. Hogy ezen adósságokat rendezhesse, nagyobb összegeket vett át ön megbízójától, Stammer Krisztinától, s ennek intézkedése folytán a szentesi hitelszövetkezettől, más pénzintézetektől, a kistőkei haszonbérletől, a mely összegekről — dacára a számtalan felszólításnak — még a mai napig elszámolni jónak nem tartotta: pedig 13—15 ezer forint körüli összeg nem oly csekélység, amit elszámolni érdemes nem volna.

Hogy ön mennyire komolyan és milyen alakban akarta a számadást megjezteni, erre nézve egy igen érdekes esetet vagyok bátor felemlíteni. 1895 szeptemberében ügyvédem ott járt önnél s kérte a számadás benyújtására. Ön azt mondta erre, hogy jól van, kolléga úr, majd megszámlunk, mint az «Augurok». Azt hiszem, hogy az ó-kor eme jóslással foglalkozó népbolonditói, ha valakit lóvá tettek és azt ki is nevétték, ezzel nem akartak áldozatulnak anyagi kárt okozni, ha ön szintén így gondolkozott is, én szerintem mégis helyesebb lett volna tisztességes ember módra, nem pedig «Augur» módra felajánlani, de meg is ejteni a követelt számadást.

Mivel önhöz, ha pénzről van szó és ezt nem ön kapja, lehetetlen másként közelíteni, mint így, a nyilvánosság útján, kénytelen vagyok azok táborába állani, kiknek ön a «legdrágább jóakarója», s a nyilvánosság előtt felkérni önt, hogy velem leszámoljon, de ne «Augur» módon!

Egy konkrét esetre vonatkozólag is kérem becses felvilágosítását. Stammer Krisztina az ön iródjában 1894. év okt. havában a Vagel Gyula, Ludányi István, Molnár Flórián és Buzi István tőkei haszonbérlet által befizetett felévi haszonbért — amely csak Vangel részéről 575 forint tett ki — azon határozott utasítással adta át önnek 4 tanú előtt, hogy emez összeget az örökösödési százalék kiegyenlítésére fordítsa. Mikor fizette le emez összeget, ha szabad tudnom? Poe Edgar hollójával felelhet csak erre, t. i. «néver móre» sohasem! A kérdéses összeget én fizettem meg; a szentesi adóhivatal hajtotta be rajtam.

Az ön által Stammer Krisztina pénzéből kiváltott váltókról, a felvett összegek hová fordításáról, szóval egész sáfarkodásáról legyen szives — ne elszámolást — de igazi számadást adni, erre tisztelettel kérem itt a nyilvánosság előtt, mint Stammer Krisztina törvényes jogutóda.

Szegvár, 1899 április 30.

Vedres János.

Tekintetes Kír. Törvényszék!

Dr. Schlesinger Károly szentesi ügyvédet az 1897. évi május havában megbízta, hogy adósom: Gulyás Magyar István

szegvári lakos és még két más egyén ellen 538 ft s jár. iránt pert indítson.

Dr. Schlesinger a keresetet meg is indította; sőt tudomásom szerint adóssaim már neki ki is fizették a peres összegeket.

Miután azonban Dr. Schlesinger a nekem járó összegeket mindez ideig ki nem fizette; habár erre már hirlapilag is felszólítottam, sem pedig a leszámolást velem meg nem ejtette; sőt ha az iránt hozzá fordulok: kidobással fenyeget, — alapos okom van azt hinni, hogy ő ezen beszédett 548 frtot elikkasztotta.

Ezennel vádat emelek tehát Dr. Schlesinger Károly szentesi ügyvéd ellen a btkvbe ütköző hivatali sikkasztás büntetése miatt s kérem a tek. kir. Törvényszéket, hogy ezen panasz feljelentésem folytán Dr. Schlesinger Károly ellen a vizsgálatot elrendelni méltóztassék.

Tisztelettel:
Muzsik János.

Tekintetes Kír. Törvényszék!

Ezelőtt 4 évvel Dr. Schlesinger Károly szentesi ügyvédet megbízta, hogy Mohr Miksa szegvári adósom ellen 400 ft követelésemet hajtsa be.

Mohr Miksa ezen 400 frtot még 4 évvel ezelőtt per nélkül kifizette Dr. Schlesingernek.

Ő azonban ezen behajtott pénzt nekem maig sem adta át, habár erre a /-szerint közjegyzőileg és hirlapilag is felszólítottam. Tettem pedig ezen felszólítást azon okból, mivel nem akarom, hogy valamiképp azon látszatot keltsem, mintha én az ügyvédek zaklatni akarám.

Dr. Schlesinger Károly azonban ezen felszólításomra nem reagált; s így kénytelen vagyok ellene a tek. kir. büntető törvényszéknél hivatali sikkasztás büntetése miatt vádat emelni s kéri a tek. kir. Törvényszéket, hogy jelen panaszfeljelentésem folytán Dr. Schlesinger Károly szentesi ügyvéd ellen a vizsgálatot elrendelni, s a kifejlendőkörhöz képest vád alá helyezni méltóztassék.

Szentes, 1899. április 30.

Tisztelettel:
Mezei Francziska.

Tekintetes Kír. Törvényszék!

Bálint Istvánné szül. Mácsai Francziska 169 ft tőke és jár. erejéig Dr. Tasnády Antal szentesi ügyvéd által pert indított ellenem. A pert el is vesztettem az 1897. október havában, ezen 169 ft erejéig összes ingóságaimra a szentesi kir. járásbírószág árverést rendelt el s az még október 16-án meg is lett tartva. Az árverésen megjelent Dr. Tasnády s a bírói kiküldött átadott neki 381 frtot, mint befolyt vételárat. Ez idő óta másfél év el telt s én Dr. Tasnádyt azóta folytonosan sürgettem, hogy hitelezőm kielégítése után fennmaradt s nekem visszajáró összeget adja át. Ő azonban ezt megtagadta, habár már hirlapilag is felszólítottam, hogy legalább a leszámolást közölje velem. Miután azonban a leszámolásra általam kitűzött záros határidő el telt s ő még sem számolt le, — alaposnak látszik az a feltevés, hogy Dr. Tasnády Antal az én pénzemet saját céljaira használta fel. Tehát elikkasztotta.

Kérem tehát a tek. kir. Törvényszéket, miszerint jelen panaszt feljelentésem foly-

tán Dr. Tasnády Antal ügyvéd ellen a vizsgálatot megindítani s a kifejlendőkörhöz képest hivatali sikkasztás büntetése miatt vád alá helyezni méltóztassék.

Tisztelettel:
Dancsó József.

A szentesi ügyvédi kar gyűlése.

IV.

Szathmáry Ede egyetemi vég bizonyítványát kiteszi az asztalra és kijelenti, hogy Bolyó Kálmán szentesi közjegyzőnél ezt a bizonyítványt hitelesítette és a kar tisztes tagjai számára a bizonyítvány másolatát megküldeni rendelte és hogy a nagyközönség is nyugodt legyen az iránt, hogy a Szentesi Lap támadása arra nézve, mintha ő egyetemet nem végzett volna, teljesen alaptalan és hitvány rágalom, addig is, míg a szegedi kir. törvényszék egy újabb végtárgyaláson Sima Ferenc jogtalan támadását végleg és örökösen lecáfolja. Bánomiséfalusi úr nyomdájában 100 ezer példányban kinyomatja. — Boldog és boldogtalan embernek megküldi, hogy lássa és testi szemével győződjék meg minden igaz ember arról, hogy miként néz ki egy olyan egyetemi vég bizonyítvány, melyre az ember soha senki előtt vizsgát nem tett, de mégis el kell fogadni arra, hogy ennek alapján egy okos ember ügyvédi vizsgát teheszen. — Éppen ebben van az én előnyöm a többi kollégáim fölött, hogy soha egyetemet sehol a kerek világon nem végzettem, mégis kitűnő bizonyítvánnyal bírok a budapesti jogügytemről. Sima ezt kifogásolja. De hasztalan, mert ennek dacára olyan bizonyítvánnyal rendelkezem, amilyennel senki sem rendelkezik Csongrád megyében. S ez természetes is, mert az ember magának olyan bizonyítványt csinál amilyen neki tetszik.

Különbön szónok csodálkozik Kiss Zsigmond magatartásán, aki bár jogszolgáltatás terén Nesztor a szentesi ügyvédi karnak, mégis, a mikor most az ügyvédi kar tisztes tagjai közül többeket kegyetlenül meghurcolnak s amikor az ügyvédi kar becsületének védelméért mindenkinek helyt kellene állni, akkor éppen Kiss Zsigmond az, aki cserében hagyja kollégáit. — Ilyen magatartással szemben az ügyvédek gyűlésének állást kell foglalni (még ott is foglalni)! — szedő) és kijelentette, hogy ő dr. Schlesinger Károly kollégájával szemben leszámolást semmitől nem kíván, mert behajtott sirokat felszaggatni nem akar, de azt megköveteli, hogy Kiss Zsigmond az ügyvédi tisztességért helyt álljon, annál fogva indítványozza, hogy küldöttséget menesztessenek Kiss Zsigmondhoz, amely küldöttség őt felkérje, hogy az ügyvédek gyűlésen elnököljön s a magyar polgárok érdekeinek fenntartása és megóvása érdekében mindhalálig velük együtt részt vegyen.

A küldöttség tagjait azonnal kielek nevezve: Szathmáry, Dósa Elek, nyugalmazott ügyvéd, Schlesinger Károly és Dr. Purjesz János.

A küldöttség azonnal ment Kiss Zsigmond házához, kit véletlenül otthon találtak. A küldöttség szónoka Dósa Elek a következő előterjesztéssel élt:

«Kedves barátom! Jól tudod, hogy mint ambiciózus fiatal ember, az ügyvédi vizsgát én is letettem és egy 300 frtos perben praktizálni is kezdtem, éppen te voltál első és utolsó ellenfelem és tagadtad, hogy az általam felmutatott kötvényt a te általam képviselt fel írta volna alá; én erre kiellenkeztem, hogy ilyen jogmerénylet után senki istenfától semmiféle pórt el nem vállalok. Lemondtam az ügyvédekéről, mely ambíciómat képezte, hogy a közönségnek nagy szolgáltatásokat tehessek. Most, hogy ismét nyugalomba vonultam, gondolkodni kezdtem a felett, hogy mint ügyvéd nem tehetnék-e szolgálatot polgártársaimnak és a hazámnak.

Es ép e pillanatban ütött be Dr. Tasnády Antal barátunk ügyvédi panamája s ennek hatás alatt elhatároztam, hogy a mily melegen ragaszkodik Szathmáry Ede barátom egyetemi vég bizonyítványához, én olyan kerekben megtagadom, hogy ügyvédi diplomám volna. Miután azonban a tisztelt kar megbízott, hogy küldöttségekben jelenjek meg nálad; annál fogva kiküldöttségekkel itt vagyok és arra kérek, hogy ha tisztesség és becsületted megegyeztethetőnek tartod; védjed ezeket a szerencsétlen embereket.»

Kiss Zsigmond: T. uraim! Egész életemen át becsületem voltam. Tisztességtelen dolgokat soha nem foglalkoztam s bár Dósa Elek barátomat szerettem, mert őt az ügyvédi pályáról én intettem le, amint ezt ő maga is elismerte, azon kívánságának még sem engedhetek, hogy én a Curia ítéleteivel megsemmisített ügyvédi védelme érdekében, gyűlésezek, tanácskozzak. Tisztességgemmel azt sem tartom meg egyeztethetőnek, hogy ilyen kérdésekben tanácsot adjak, mert minden ügyvédnek tudni kell, hogy ha a jog és törvény rovására becsületességét követett el, ne a kartársak védelmében keresen magának oltalmat, ha-

nem álljon helyt a büntető törvényszék előtt. Külömben is kollegám Dr. Tasnády Antal, ki mint egy törvénytelenül jutott a polgármesteri székbe; egyebet nem tett, mint följelentessel élt isten és emberek ellen. Hát most fogja perbe a Curia, amely őt allegálni merje. — Az ügyvédek gyűlésére nem megyek el, mert a t. kar legelövelebb tagjaival egyetértésben nem vagyok.

Egyébként miután magam is így látom hogy kollegám Szathmáry Ede bizonyítványa rendben van, mert különben kinyomtatni nem merne volna, annál fogva míg ezek a piszkos ügyek napi rendben vannak; ajánlom hogy az elnöki tisztet ő töltsse be s ha ő kifárad a munkában, elnök helyettesül dr. Schlesinger kollegámat szívesen ajánlom. (Elszörnyűködés)

A küldöttség lehangoltan távozik. Út közben Dósa Elek kijelenti, hogy ő haza megy és Schlesinger Károlyt bízta meg Kiss Zsigmond választásának az ügyvédi gyűlésen való bejelentésével.

Dr. Schlesinger Károly a következő beszéd kíséretében hozta tudomásul Kiss Zsigmond nyilatkozatát.

„T. uraim! (Halljuk, halljuk!) Egyetűnk elnöke a legkifülből szíves-szeggel fogadott bennünket és kijelentette, (halljuk, halljuk!) hogy miután meggyőződött arról, hogy hitvány rágalommal nem egyeb, hogy kollegám Dr. Tasnády Antal (Éljen!) a Curia által elíteltetett volna, arról pedig személyes tudomása van, hogy én klienseimnek a pénzét még a legsötétebb éjszakának idején is házról-házra hordom, (Mozgás.) hogy nálam egy percig se heverjen és tisztában van az iránt is, hogy h. elnökünk Szathmáry Ede (falrengő éljenzés!) bizonyítványa rendben van, ezeknél fogva, ha lesz még ez életem ügyvédi gyűlés, azokon ő fog elnökölni és a galádul megátadott ügyvédi reputáció érdekében helyt fog állani (éljenzés). Ma azonban szokott családai szótját nem mellőzheti (mozgás), ennél fogva kéri, hogy mára minden beavatkozástól felmentessék. (Falrengő mozgás.)

Dr. Csató Kálmán a küldöttség jelentését nagy örömmel veszi tudomásul, mert ezek után bizonyos arról, hogy sem a vasúti kisajátítás, sem a Papp Antal-féle, sem az egyház galádul eljártott póré az avataltan nép által nem fog napirendre hurcoltatni, hanem el lesz temetve örökre minden. (Helyeslés.)

Dr. Vecseri Sándor kijelenti, hogy ő egy percig sem volt kétségben az iránt, hogy az ügyvédi kar lelkes összetartása (úgy van) a közönség hitvány (Hitvány!) támadását kellő korlátok közé szorítja (úgy van, úgy van.) Annál fogva indítványozza, hogy a Szentesi Lap ellen minden ügyvéd sajtóperit indítson. (Zúgó helyeslés és taps.)

Dr. Purjesz János szintén barátja a sajtópernek (Éljenzés), mert úgymond, ha több oldalról intézünk támadást a Szentesi Lap ellen, akkor az elnémul (Mozgás) és még továbbra is fektele nélkül garázdálkodhatunk. (Helyeslés és taps.)

Dr. Polacsek Albert nem barátja a sajtópöröknek, mert az ügyvédség nem oly népszerű, de a helyzet sem olyan alkalmas, hogy a szentesi ügyvédek az esküdszék előtt oltalmat találjanak (Igaz.) Annál fogva ajánlja a hallgatást és a csendes visszavonulást. Ez a legokosabb, a mit tehetünk.

Szathmáry Ede komor gondok között a gyűlést feloszlata s kijelenti, hogy érdemleges határozatot semmi irányban nem kíván hozni, de kéri a tagokat, hogy a legközelebbi gyűlésen teljes számban megjelenjenek. Melegan kéri dr. Schlesinger Károlyt, hogy ne hagyja el magát. A tagok lelkesen eljenznek és rendkívül komor hangulatba távoznak.

Helyi és vegyes hírek.

— **Alakuló városi közgyűlés.** Dr. Csató Zsigmond folyó hó 8-ára, hétfőre hívta össze a városi képviselőket alakuló közgyűlésre. Ez alkalommal lesznek először behiva az újonnan megválasztott képviselők. A közgyűlés tárgyat az egyes szakbizottságok megalakítása fogja képezni.

— **A 48-as kör közgyűlése.** A szentesi I. függetlenségi és 48-as népkör f. hó 14-én délután a kör tyúkpiaztéri helyiségében tartja évi rendes közgyűlést, amelyre a tagok tisztelettel meghívattak.

— **Hymen.** Papp Mariska kisasszony Papp László tanító kedves szép leánya és Kovacs János magyar államvasúti főnök ma kötnék egymással házassági frigyét. Sírirtartó boldogságot kívánunk a fiatal párnak.

— **Jelölés.** A függetlenségi és 48-as párt-hoz tartozó városi képviselők vasárnap délután szép számmal gyűltek össze az I-6 48-as népkör helyiségében s az új képviselőválasztás által szükségessé vált bizottsági tagok jelölését ejtették meg.

— **Bankett.** A szentesi első negyvennyolcas kör vasárnap este szépen látogatott farsang vacsorát rendezett abból az alkalomból, hogy Sima Ferenc városunk képviselője aznap tartotta meg beszámoló beszédét. — A beszámolón jelen volt és később a bankettre megérkezett budapesti vendégek társaságában Sima Ferenc esti 8 órakor jelent meg a kör helyiségébe, a hol a nagy számban egybegyűlt kör- és párttagok gratuláltak meg abból az alkalomból, hogy olyan szép beszédet tartott. Azok, akik Simát már sokszor hallották a nyilvánosság előtt szónokolni, mondták, hogy a Sima vasárnapi beszéde felül multa minden előbbi szónoklatát, úgy szónoki szépség, mint gazdag és változatos tartalmával.

A banketten az első pohárköszöntőt Sima mondotta s szép beszéd kíséretében poharát a szentesi függetlenségi és 48-as pártba üritette, mint a mely párt az országban az egyedüli, a mely soha el nem tántorodott attól a zászlótól, a melyre hazánk függetlensége és szabadsága van felírva.

Sima után Dr. Hollósy István emelt szót. Hollósyt már március 15-iki beszédéből s különösen a Szentesi Lapha írt cikkei után nagyon jól ismeri a szentesi közönség s most még inkább megszerette, mert a rokonszenves megjelenésű ember csaknem egészen magával ragadta a közönséget szép, talpraesett beszédjével. A régi ösmagyarokról szólva, figyelmébe ajánlotta a szentesi népek, hogy a magyar nemcsak a leglovagiasabb, a legszabadságszeretőbb, de legszavatartóbb nemzet is volt. — A mit a magyar ember mondott, azt mindig és mindenkor készpénzül tekintette még a legnagyobb ellenségünk is. Azért mondja ezt ő most, mert — úgymond — ő a mai napot szerződés-kötésnek tekinti, a mikor a választás a szeptember 15-iki szerződést kötnék, hogy történnék hármán, mindenkor híven kitartanak egymásért és elveikért. A szentesi nép büszkeségére: Sima Ferencre és Sima Ferenc büszkeségére: a szentesi népre üritette poharát. Frenetikus taps és éljenzés hangzott fel a Hollósy beszédjére, amely csak megújult akkor, a mikor Dr. Hoffman állt fel szólásra s ő is a szentesi népért emelte poharát. Beszélte még Varga József s utána ismét Sima Ferenc. Káta Pál János Sima Ferencnével közölte föl, majd Galfy Sándor mondott egy ügyesen átgondolt talpraesett humoros beszédet, amelyben a Szell kormányt vádolta jograblással, ifj. Ternay György volt az utolsó felköszöntő, aki Simát üdvözölte azért a bátor és erélyes fellépéséért, amelylyel a szentesi ügyvédi kar hiénái ellen megindította azt a nagy és erős harcot, amelytől reméli, hogy a szentesi népen felelőként pusztító férgek elpusztulnak. A bankett a legvidámabb hangulatban regg-ig tartott.

— **Tiszti előléptetés.** Tanczik József pártunk oszlopos tagjának szép reményekre jogosító fia Tanczik Antal honvédfőhadnagyot a király ő felsége a napokban honvédfőhadnaggyá léptette elő. Kívánjuk, hogy ezt az előléptetést mielőbb kövesse a másik is.

— **Az ügyvédek réme.** Mostanában sűrűn megesik, hogy ha az utcán két-három ügyvéd együtt halad, utánuk egész sereg ember megy. Sokszor hangosan is beszélgetnek s az ügyvédek haragosan visszatartintanak, hogy mi az? Egyik jó (nagy) fiú prókator már kisütötte, hogy ezek az emberek mind panaszosok, már t. i. olyanok akiknek egyik vagy másik ügyvéd ellen panaszuk van s le akarják számolni az ügyvéd urakkal. E-célból ugyan az ügyvéd urnak lakására kellene menni, de ha az ügyvéd meglátja, hogy egy ilyen kliens lép be az udvarába, úgy eltűnik hazulról, mint a kámfor. A szegény ember aztán mit tehet egyebet, mint megáll az utca sarkon és nyomon követi a fiskális urat, hogy ha majd a gyűlésbe megy, hát akkor csipi fülön. Ilyenkor esik aztán meg, hogy egy-egy prókatort őt, sokszor tíz ember is követi, hogy majd a gyűlés színhelyén beszél vele. Csak az a baj, hogy a fiskális urak ilyenkor olyan tekerényes utakon mennek gyűlésre, hogy a szegény emberek mindig elszalasztják, mert nem tudják, mikor és hol van az ügyvédek gyűlése. Ugyan miért nem kérdezik meg a Szentesi Lap szemféltető-tudó-ítoját? Lám az mindig felfedezi ezt a rejtek helyet. (Talan meghívják. Szédő.)

— **A vasúti kugli** ünnepélyes megnyitása május 10-én lesz. Természetesen, hogy ez alkalom-

mal farsang vacsorával zárul az ünnepség. Egy teríték ára (paprikás, tészta és sajt — bor nélkül) 60 krban van megállapítva. Csaknem biztosra vesszük, hogy e napon nagy eső és égi háború lesz, mert a mióta ez a kugli fennáll s valahányszor ott még ilyen megnyitó ünnepség volt, a szabad eső és égi háború soha sem maradt el.

— **Halálhíradás.** Gerecz János fiatal törekvő iparos, kit súlyos betegsége rég idők óta az ágyhoz szegezve tartott, tegnap délután elhunyt. Halálát kiterjedt rokonsága és jóbarátai méltán fájlaák, mert benne hozzátartozói egy kedves rokont, barátait egy igaz barátot, iparostársait pedig egy törekvő társukat veszítették el. Temetése ma délután, istenitisztelet után lesz. Nyugodjék békével!

— **Helyiségváltoztatás.** A Szentesi Mezőgazdasági és Ipari Hitelközvetkezet hivatalos helyiségét a Kohn Gábor-féle házól a piaztér mellett levő Szűcs Daniel-féle házba helyezte át.

— **Zene a vasúti Állomásnál.** Deutsch Dávid vasúti vendéglős kérvényt nyújtott be a polgármesterhez, hogy engedélyt nyerjen ahhoz, hogy a vasúti vendéglő előtt heteként háromszor valamelyik cigányzenekar játszhasson. A polgármester nem útasította el a kérvényt, hanem az engedély megadását pártoló átirattal kereste meg az államvasutak aradi üzemeltetőjét, miután annak áll jogában a zenélésre az engedélyt megadni. — Ezek szerint csaknem biztosra vehetjük, hogy legközelebb már Lehotá Kis Bandi bandája fogja szórakoztatni a vasúti vendéglőt felkereső közönséget és az útszokat.

— **Megszökött pékség.** Reichenbach Jakab pékmester panaszt emelt a rendőrségnek, hogy Denk Márton nevű segéde a múlt hónap végével az elárúsításra átadott 13 frt értékű süteményével Szentestől megszökött és most Gsongrádon tartózkodik. Kéri segéde megbüntetését és visszakísértését. — A rendőrség a szükséges intézkedéseket meg fogja tenni.

— **Talált klarinét.** Tegnap talált Fejes Bálint a Széchenyi uton egy klarinétot és bevitte azt a rendőrségre. A k jussot formál hozzá ott átvetheti igaz jószágát.

— **Elvesztett kutya.** Vincze Péter I. tized 471. számú házatól Győri Mihályinak elvesztett egy kis barnaszőrű jetyelen szoba-kutyája. — A megtaláló jelentkezzen fenti szám alatt, a hol illő jutalomban részesül.

— **Bosszúálló kutya.** Tegnapelőtt a Kossuth-téren egy veres szőrű kutya csavargott. Ez szemet szartott Vass Ferenc gyepester segédnek és óvatosan a kutyahez közel lopkodván egy ügyes dobással a nyakára vetette a drótot. A kutya erre a tamadásra hallatlan indulatba jött s daczára hogy fogva volt, megtámadta a gyepesteret és kezét véresre harapta. A sintér azonban nem eresztette el a kötelet, hanem czipelte maga után a dögtéri tányába. Az után pedig feljelentette a rendőrséghez a haragos kutyát. Az állatorvos az ebet már meg is vizsgálta és azt jelentette róla, hogy az a körülményekhez képest elég jól érzi magát — teljes egészségnek örvend. — Mindezek daczára is nem lesz hosszú életű, mert ha gazdája nem keresi, akkor pár nap alatt meghalozzák és bört kicserezik a gyepester segédek.

— **Egy jókarban levő tekepálya** jutányos aron eladó. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

Biró Istvánné
mosó- és vasaló intézete ajánlja magát a tavaszi idényre

csipke függönyök
tisztítására gyorsan és jutányos árak mellett.
(Lakás Kohn Gábor-féle ház.)

Épület eladás.

A piaztéri Neuman-féle ház, május hó 4-én csütörtökön reggel 9 órakor szakaszonként fog eladatni oly feltételek mellett, hogy a vételár jóváhagyása után a vevő köteles 8 nap alatt a lebontást eszközöltetni és az anyagot elszállíttatni. Az eladás bánatpénz letétele mellett a helyszínen történik.

A Szentesi Központi Takarékpénztár igazgatósága.